RUPERTUS TUITIENSIS
Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 120r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25999
Copyright: Admont, Benediktinerstift

priuſ ñ erant ei p aquam & peundem regenerati ſpm̃ diſtributis ordinibus
ſeruire ceperunt maieſtati ei/ alii pactuam miniſtrantes ei. alii p contẽpla
tiuam uitam aſſiſtentes ei. Plures aũ in actiua miniſtrant/ pauciores in contẽ
platiua aſſiſtunt ei. Bene g̃ indiffinita quantitate dictum ẽ. milia milium
miniſtrabant ei/ diffinita v. & decies milies centena milia aſſiſtebant ei.
Iudicium ſedit. & libri aperti ſt. Hoc utriuſq; iudicii quaſi confinium eſt/ id
eſt recta utriũq; iudicium ſignificatione contingit. Et enim iudicium iã
ſedit ſic dictum ẽ. ut p̃ncepſ hui mundi eiceretur foraſ/ ſedebit ad huc ut
idem p̃ncepſ cum angliſ ſuis. idem inquã tamquam capud eiũ omni corpe
ſuo merita recipiat penaſ. Vnde & ſequit. Aſpiciebam ppter uocem ſermo
num grandium/ quos cornu illud loquebat. Et uidi quo uiuſ fecta eſſet
beſtia/ & periſſet corpuſ ei. & traditum eſt igni ad cõburendum. Et ecẽ ta
tem libri iam aperti ſt. aperiente agno librum magnũ ſeptẽ ſigillis ſignatũ/
aperiente illo diſcipliſ ſuis ſenſum ut intelligerent ſcripturaſ. Aperti inquã
ſt libri p̃mum iudicium/ ita tam ut qui ñ uidebant uiderent. & qui
uidebant ceci fierent/ aperiendi aũ ſt libri alii. libri eſcientiarum. ut iudi
cent ſingili ex hiſ quę ibi eſcripta ſunt. xviii

Manifeſte quidem hactenuſ eſcriptum ẽ iudicii diuinum/
ſz ñ dictum ẽ qualem p̃ manum ſiue p̃ſonam ſit agitandum. Non
enim iudicabit p̃ſemetipſũ ille antiquuſ dierũ/ quia pat ñ iudicat
quemquã. Et ſi throni huic poſiti ſt/ ñ conſequit ut ſedeat ad iudicandũ
ut eiũ ueſtimẽto niueo ſiue candido & capite cano ad p̃ferendam maturam
ſententiã uiſibiliter. atq; localiter ſeſſuruſ expectet iſte antiquuſ dierũ.
Itaq; ñ dum dictum ẽ. quę uel qualis factura ſit iudicium p̃ſona. Sed inde
quid ſequit. Aſpiciebam g̃ in uiſione noctis/ & ecce cũ nubibuſ cęli quaſi filiũ
hominis ueniebat. & uſq; ad antiquum dierũ p̃uenit. & in eſpectu ei obtule
runt eum/ & dedit ei poteſtatẽ & honorẽ. & regnũ & omnes ppli. tribus & lingue
ipſi ſeruient. Poteſtas ei poteſtas ętna quę ñ auferet/ & regnũ ei quod ñ
corrumpet. Igitur qd in euangelio ſuo p̃dicit ipſe filiũ hominis pat ñ iudicat
quẽquã. ſz omẽ iudiciũ dedit filio/ hęc ꝓphica uiſio luci doſtris defendit teſ
timonio. Quę aũ cauſa uel ratio ẽ. ut iudicium faciat hic potiuſ filiũ homi
nis quã pater/ in qua filiũ hominis eſt. Sic & eiũ ipſe cũ diriſſet. & poteſta
tem dedit ei & iudicium facere. quaſi quereres. quo iure. quo ordine iuſti
cię filiũ iudicet magis quã pater/ qua in quit filiũ hominis ẽ. Aeſi diceret.
Qua p̃ſona filii ſeſe opoſuit impendit ad reparationẽ mundi in tantũ ut fie
ret filiũ hominis. ſola quippe hęc p̃ſona incarnata & paſſa ẽ p ſalute mundi/